

## Marie Čálková

Paní Marie Čálková, rozená Bártová, se narodila 15. prosince 1927. Narodila se v Praze, ale dětství prožila v Bystřici u Benešova, kde vyrůstala s maminkou a prarodiči. Když ukončila obecnou školu v Bystřici, odstěhovala se roku 1939 s rodiči do Prahy.



Tam se ve Vysočanech spřátelila s židovskou sousedkou, která jí s sebou často brávala na představení do divadla. Roku 1941 však začaly transporty Židů do koncentračních táborů a brzo přišla řada i na židovské sousedy paní Čálkové. Než odjela s transportem, věnovala jí sousedka na památku krásné perleťové divadelní kukátko.

V letech 1942 až 1944 navštěvovala paní Čálková obchodní školu na Žižkově. Aby ji do školy přijali, musela mít tzv. „Ahnepass“ - doklad o rodovém původu. Od roku 1944 pak byla nuceně nasazená u pražského Němce Ing. Hufa. V jeho firmě se vyráběly součástky do zbraní, které putovaly dále do Říše. Koncem dubna 1945 zastavil na holešovickém nádraží nedaleko Veletržního paláce, kde paní Čálková pracovala, „vlak smrti“. Vlak převážel vězně z koncentračního tábora v Litoměřicích. Když paní Čálková se svojí nadřízenou viděly z okna kanceláře zubožené postavy ve vagonech, přinesly k vlaku všechno jídlo a pití, které našly u inženýra Hufa doma ve spíži. Naštěstí je německá hlídka nespatriła.

Ke konci války dostal tatínek paní Čálkové práci v dejvické sladovně a tak se tam přestěhovali. Měli štěstí, že žili na okraji Prahy, protože v únoru roku 1945 zažila Praha vůbec největší bombardování od amerických

vzdušných sil.

V květnu roku 1945 během Pražského povstání zavřela německá posádka paní Čálkovou i s celou rodinou do sklepa. Nikdo z nich nevěděl, co se děje, a situace byla vážná, protože Němci o sladovnu bojovali. Nakonec byla posádka zajata a sladovnu obsadila revoluční garda.

Po válce se paní Čálková přestěhovala do Chabařovic na Ústecku, kde se seznámila se svým budoucím manželem Františkem Čálkem. Jeho rodina vlastnila



největší statek v Chabařovicích a po únoru 1948 odmítla vstoupit do JZD. Nakonec jim komunisté statek zabavili a František Čálek nastoupil na práci v JZD v Lbíně na Ústecku.

V roce 1950 byla svatba a o rok později se jim narodil jediný syn František. V 60. letech pracovala paní Čálková jako mzdová účetní ve středních Čechách, rok 1968 prožila v Dobrovicích na Mladoboleslavsku. Tehdy prožívala velký strach o svého syna, který byl v těžkých srpnových dnech na brigádě na Žatecku

Dnes má paní Čálková dva vnuky a od 90. let žije v Praze. Na život stále pohlíží s úsměvem, protože, jak sama říká: *Život jde dál, ať se děje, co se děje, ten se nezastaví a je potřeba se na to tak dívat, protože nepomůže dát ruce do dlaní a naříkat.*

